

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2016)0034

Az EU biodiverzitási stratégiájának félidei felülvizsgálata

Az Európai Parlament 2016. február 2-i állásfoglalása a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégia félidős értékeléséről (2015/2137(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia félidős értékeléséről szóló 2015. október 2-i jelentésére (COM(2015)0478),
- tekintettel a Bizottság „A természet állapota az Unióban: Jelentés az élőhelyvédelmi és madárvédelmi irányelvben említett élőhelyek és fajok helyzetéről és trendjeiről az élőhelyvédelmi irányelv 17. cikkének, valamint a madárvédelmi irányelv 12. cikkének megfelelően” című, 2015. május 20-i jelentésére (COM(2015)0219),
- tekintettel a madár- és élőhelyvédelmi irányelvek célravezetőségi vizsgálata keretében végzett nyilvános konzultációról szóló jelentésre¹
- tekintettel a 2015 októberében közzétett, az európai polgárok biológiai sokféleséggel kapcsolatos álláspontjáról szóló Eurobarométer-felmérésre (436. számú tematikus Eurobarométer-felmérés),
- tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Az európai környezet – állapot és előretételek 2015-ben” című jelentésére (SOER 2015),
- tekintettel a Bizottság vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének uniós megközelítéséről szóló, 2014. február 7-i közleményére (COM(2014)0064),
- tekintettel a természetben alapuló megoldásokkal és a városok természetes környezetének megújításával foglalkozó Horizont 2020 szakértői csoport „A természetben alapuló megoldások és a városok természetes környezete megújításának uniós kutatási és innovációs politikai programja felé” című, 2015-ben közzétett végleges jelentésére,
- tekintettel a természetitőke-finanszírozási eszközre, amely a környezetvédelmi célú és az éghajlatváltozás elleni küzdelmet is szolgáló pénzügyi eszköz (LIFE) része,

1

http://ec.europa.eu/environment/nature/legislation/fitness_check/docs/consultation/public%20consultation_FINAL.pdf

- tekintettel a Bizottság által „a biológiai sokféleség nettó csökkenésének és az ökoszisztéma-szolgáltatások romlásának megelőzése” mottójú jövőbeli uniós kezdeményezésről folytatott konzultációra,
- tekintettel a biológiai sokféleségről szóló ENSZ-egyezmény részes felei 12. konferenciájának (COP 12) eredményeire, különösen a 2011–2020 közötti időszakra vonatkozó biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégiai cselekvési terv végrehajtásában elért haladásról szóló félidős értékelésre, beleértve „A biológiai sokféleség globális kilátásai” negyedik kiadását, a biológiai sokféleségre vonatkozó aicsi célok elérése vonatkozásában, valamint a végrehajtás javítását szolgáló intézkedésekre,
- tekintettel a COP 10 konferencia biológiai sokféleségről szóló X/34. határozatára, amely hangsúlyozza a mezőgazdasági biológiai sokféleség jelentőségét az élelmezésbiztonság és a táplálkozás szempontjából, különösen az éghajlatváltozás és a természeti erőforrások korlátozott elérhetősége tükrében, ahogyan azt a 2009. évi élelmezésbiztonsági világ-csúcstalálkozón kiadott római nyilatkozat is elismerte,
- tekintettel a Környezetvédelmi Tanács 2014. június 12-i ülésére és különösen az EU és a tagállamok arra irányuló kötelezettségvállalására, hogy növelni fogják a haidarábádi kötelezettségvállalások megvalósítására fordított forrásokat, oly módon, hogy 2015-re megkétszerezik a biológiai sokféleségre fordított pénzügyi erőforrások teljes összegét,
- tekintettel a biológiai sokféleségről szóló ENSZ-egyezmény titkársága és az Egészségügyi Világszervezet (WHO) „Globális prioritások összekapcsolása: biológiai sokféleség és emberi egészség – áttekintés a jelenlegi ismeretek tükrében” című, 2015-ben közzétett jelentésére,
- tekintettel az ENSZ-közgyűlés 69. ülészakán a 2015 utáni időszakra vonatkozó fejlesztési program jóváhagyása céljából „Megváltoztatjuk a világot: a fenntartható fejlődés 2030-ig tartó programja” címmel benyújtott, állásfoglalásra irányuló indítványra,
- tekintettel a természet értékeinek láthatóvá tételét célul kitűző világméretű kezdeményezésnek az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtanáról szóló jelentéseire,
- tekintettel a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményre (CITES) és a vándorló fajokról szóló egyezményre (CMS),
- tekintettel a Természetvédelmi Világszövetség (IUCN) veszélyeztetett állatfajokra vonatkozó vörös listájára,
- tekintettel az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzéséről és kezeléséről szóló, 2014. október 22-i 1143/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹,

¹ HL L 317., 2014.11.4., 35. o.

- tekintettel a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet hajók ballasztvizének és az üledékeknek a kezelésére és ellenőrzésére vonatkozó nemzetközi egyezményére,
- tekintettel a 2013 utáni közös agrárpolitikára, és különösen a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2013. december 17-i 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2013. december 17-i 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre²,
- tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre³,
- tekintettel a 2014–2020-as többéves pénzügyi keretre,
- tekintettel az életbiztosításunkról, természeti tőkénkről: a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégiáról szóló, 2012. április 20-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a környezetbarát infrastruktúráról – Európa természeti tőkéjének növeléséről szóló, 2013. december 12-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az erdőket és az erdőalapú ágazatot érintő új uniós erdőgazdálkodási stratégiáról szóló, 2015. április 28-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatának „A biológiai sokféleség védelme – uniós politika és nemzetközi megállapodások” című, 2015. áprilisi tanulmányára,
- tekintettel a Forest Europe „Az európai erdők helyzete 2015-ben” című jelentésére⁷;
- tekintettel az Európai Parlament Állampolgári Jogi és Alkotmányügyi Tematikus Főosztályának a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv, és különösen 6. cikkének végrehajtása tekintetében a tagállami jogszabályokról és gyakorlatokról szóló 2009. évi tanulmányára,
- tekintettel a Régiók Bizottsága „Hozzájárulás az EU madárvédelmi és élőhelyvédelmi irányelvének célravezetőségi vizsgálatához” című, a 2015. december 3–4-i 115. plenáris ülésen elfogadott véleményére,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

¹ HL L 347., 2013.12.20., 608. o.

² HL L 347., 2013.12.20., 487. o.

³ HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

⁴ HL C 258. E, 2013.9.7., 99. o.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0600.

⁶ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0109.

⁷ <http://www.foresteurope.org/fullsoef2015>

- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0003/2016),
- A. emlékeztetve arra, hogy a biológiai sokféleség a Föld ökoszisztémáinak, élőhelyeinek, fajainak és génállományainak egyedülálló változatosságát jelenti, amelytől az ember nagymértékben függ;
- B. mivel a biológiai sokféleség felbecsülhetetlen érték, amelyet a jövő generációk érdekében meg kell óvni; mivel a biológiai sokféleség az emberi egészség javát is szolgálja, és óriási társadalmi és gazdasági értékkel is bír, és mivel a 2020-ra kitűzött célok teljesítésének elmulasztása esetén a becslések szerint az elmaradó társadalmi-gazdasági lehetőségek költsége évi 50 milliárd euró lesz;
- C. mivel a mezőgazdaság nagy szerepet játszik a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célok elérésében; mivel a gyors népességnövekedés miatt szükséges hatékony élelmiszer-előállítás, valamint a biomassza mint energiahordozó fokozott felhasználásával kapcsolatos energiapolitikai célok magas követelményeket állítanak a mezőgazdaság hatékonyságával kapcsolatban;
- D. mivel a mezőgazdasági ágazat és az erdészet a hatályos jogszabályok végrehajtása keretében hozzájárul a biológiai sokféleség fenntartásához;
- E. mivel a kis- és közepes méretű mezőgazdasági üzemekben és a családi gazdaságokban hagyományosan termesztett növényfajok és változatok sokfélesége rendkívüli fontossággal bír egyrészt a vidéki közösségeken belüli különféle szükségletek és felhasználási módok kielégítése, másrészt a növények időjárási viszonyosságokkal, kártevőkkel és betegségekkel szembeni kiszolgáltatottságának csökkentése szempontjából;
- F. mivel a fenntartható és felelős földművelés és állattenyésztés alapvetően járul hozzá a biológiai sokféleség megőrzéséhez;
- G. mivel a biológiai sokféleségre világszerte jelentős terhelés nehezedik, ami a természetre, a társadalomra és a gazdaságra nézve katasztrofális, visszafordíthatatlan változásokat idéz elő;
- H. mivel a 11. aicsi célkitűzés felszólít a szárazföldi és belvízi területek legalább 17%-a védelmének a védett területek hatékonyan kezelt rendszerein keresztüli biztosítására; mivel az európai ökorégiók védett területeken fekvő részének 17%-os aránya nagy mértékben csökken a kizárólag a Natura 2000 által védett területek kizárásával;
- I. mivel az ökoszisztémák helyreállítása pozitív hatással lehet mind az éghajlatváltozás mérséklésére, mind az ahhoz való alkalmazkodásra;
- J. mivel 10 uniós polgárból legalább 8 súlyosnak tartja a biológiai sokféleség csökkenésének hatásait, és mivel 552 470 polgár vett részt a természetvédelmi irányelvek célravezetőségi vizsgálatához kapcsolódó nyilvános konzultációban, ami a Bizottság által lefolytatott konzultációkra valaha adott legmagasabb válaszarány; mivel – az Eurobarométer felmérése szerint – a polgárok több információt szeretnének kapni a biológiai sokféleség csökkenéséről, és a legtöbb polgár nem ismeri a Natura 2000 hálózatot;

- K. mivel igen sok, saját kezdeményezésére, illetve helyi vagy regionális akciócsoportok tagjaként fellépő elhivatott polgár hoz helyi vagy regionális szintű intézkedéseket a biológiai sokféleség megőrzésének előmozdítása érdekében, és ezáltal ér el pozitív eredményeket viszonylag rövid időn belül;
- L. mivel az európai polgárok 65%-a él a Natura 2000 hálózat által védett területek 5 km-es, és 98%-a e területek 20 km-es körzetében, ami azt sugallja, hogy e területek segíthetnek a biológiai sokféleséggel kapcsolatos tudatosság növelésében és olyan ökoszisztéma-szolgáltatások nyújtásában, amelyek az európai népesség nagy részének jóllétéhez járulnak hozzá;
- M. mivel a biológiai sokféleségre irányuló szakpolitikáknak maradéktalanul meg kell felelniük a fenntarthatóság elvének annak érdekében, hogy a tájak és élőhelyek regionális különbségeit maradéktalanul tiszteletben tartsák;
- N. tekintettel a legkülső régiókban, valamint a tengerentúli országokban és területeken – amelyek az endemikus állat- és növényfajok egyedülálló rezervátumait alkotják – létező jelentős biológiai sokféleségre; mivel azonban e régiók közül többen nem hajtják végre a madárvédelmi és élőhelyvédelmi irányelveket;

Általános észrevételek

1. üdvözli a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégia félidős értékelését, a természet állapotáról szóló és a 2015. évi SOER-jelentést; hangsúlyozza e jelentések stratégiai jelentőségét az EU biológiai sokféleséggel kapcsolatos céljainak elérésében;
2. komoly aggodalmának ad hangot a biológiai sokféleség folyamatos csökkenésével kapcsolatban; megjegyzi, hogy a 2020-ra kitűzött célok további, jelentős és folyamatos erőfeszítések nélkül nem lesznek elérhetők; megállapítja ugyanakkor, hogy tudományosan bizonyított tény, hogy a természet Európában sokkal rosszabb állapotban lenne az uniós madárvédelmi és élőhelyvédelmi irányelv pozitív hatásai nélkül, és hogy a célzott és megfelelően finanszírozott erőfeszítések valóban eredményre vezetnek; hangsúlyozza azonban, hogy bőven van még mit javítani;
3. rámutat, hogy az élőhelyek elpusztulása a biológiai sokféleség csökkenésének leglényegesebb oka, ezért különösen fontos ezzel foglalkozni, azaz visszaszorítani az élőhelyek pusztulását és széttöredezetttségét e csökkenés megállítása érdekében;
4. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség csökkenése nem csupán a fajokat és az élőhelyeket érinti, hanem a genetikai sokféleséget is; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki stratégiát a genetikai sokféleség megőrzésére vonatkozóan;
5. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség alapvető szerepet játszik a fenntartható fejlesztési célokon, különösen a 14. célon („Az óceánok, tengerek és tengeri erőforrások megőrzése és fenntartható hasznosítása”) és a 15. célon („A szárazföldi ökoszisztémák fenntartható használatának védelme, helyreállítása és ösztönzése, fenntartható erdőgazdálkodás, az elsivatagosodás elleni küzdelem, a talajromlás megállítása és visszafordítása, a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása”) belül; emlékeztet arra, hogy az Unió hihetetlen biológiai sokféleséggel rendelkezik, különösen a legkülső régióinak, de a hozzá társult tengerentúli országoknak és területeknek köszönhetően is; ezért felhívja az Uniót, hogy továbbra is vállaljon

kötelezettséget a biológiai sokféleségről szóló egyezmény további megerősítése mellett, és biztosítsa eredményes végrehajtását;

6. megállapítja, hogy az Unión belül és határain túl a biológiai sokféleség csökkenéséhez vezető fő tényezők és mozgatórugók között az élőhelyeknek a földhasználat megváltoztatásából eredő szétaprózódása, romlása és tönkretétele, az éghajlatváltozás, fenntarthatatlan fogyasztási minták és a tengerek használata is szerepel; hangsúlyozza ennek fényében, hogy olyan mutatók megállapítására és kialakítására van szükség, amelyek egyértelműen és tudományos módon mérik a biológiai sokféleség állapotát egy adott térségben vagy régióban, és hogy mind az Unión belül, mind pedig világszinten – a fejlődő országokra is kiterjedően – támogatni kell az erőforrások ésszerű és fenntartható használatát, továbbá nyomatékosan felszólítja az Uniót, hogy a biológiai sokféleségre vonatkozó nemzetközi kötelezettségvállalásait jobban építse bele az éghajlat-változási és az Európa 2020 stratégiájába; hangsúlyozza, hogy az erőforrás-hatékonyabb gazdaság és a túlfogyasztás visszafogása lehetővé teheti az Unió számára, hogy mérsékelje a – főként Európán kívüli – természeti erőforrásoktól való függőségét; emlékeztet továbbá arra, hogy az éghajlatváltozás enyhítése és az ahhoz való alkalmazkodás ökoszisztéma-alapú megközelítése költséghatékony lehetőségeket nyújthat a technológiai megoldásokra, miközben számos alkalmazott tudomány fejlődése a természeti értékek hosszú távú elérhetőségétől és sokféleségétől függ;
7. hangsúlyozza, hogy a legmagasabb szintű politikai akarat döntő jelentőséggel bír a biológiai sokféleség fenntartása, és a biológiai sokféleség csökkenésének megakadályozása terén; úgy véli, hogy elengedhetetlen a meglévő jogszabályok végrehajtása, valamint a biológiai sokféleség erőteljesebb érvényre juttatása más szakpolitikai területeken; felhívja különösen a tagállamok regionális és helyi hatóságait, hogy gondoskodjanak a biológiai sokféleséggel kapcsolatos tájékoztatásról és az azzal kapcsolatos tudatosság növeléséről;
8. sajnálja, hogy Európában a vadon élő fajok közel egynegyedét a kihalás veszélye fenyegeti, és számos ökoszisztéma romlásnak indult, ami súlyos társadalmi és gazdasági károkkal jár az EU számára;
9. hangsúlyozza, hogy a természet és a gazdasági fejlődés nem zárja ki egymást; meggyőződése, hogy a természetnek nagyobb teret kell biztosítani a társadalomban, többek között a gazdaságban és az üzleti életben a fenntartható gazdasági növekedés ösztönzése és a környezet védelmét, helyreállítását és jobb irányítását célzó intézkedések megtétele érdekében; úgy véli, hogy különösen az erőforrások kiaknázásának csökkentésére irányuló erőfeszítéseknek kell központi szerepet kapniuk a környezeti és gazdasági célkitűzések egymáshoz közelítésében;
10. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség csökkenése pusztító gazdasági költségekkel jár a társadalomra nézve, amelyeket eddig nem építettek be kellő mértékben a gazdasági és egyéb politikákba; úgy véli, hogy létfontosságú felismerni azt, hogy a biológiai sokféleségre fordított befektetések a társadalom és a gazdaság szempontjából is alapvető fontosságúak; az Európai Unióban hatból egy munkahely valamilyen mértékben a természettől és a biológiai sokféleségtől függ; hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség jelentősen előmozdíthatja az új készségek, munkahelyek és üzleti lehetőségek megteremtését; üdvözli a biológia sokféleség gazdasági értékelési módszereit; úgy véli, hogy ezek az eszközök segíthetnek a figyelem fokozottabb

felkeltésében, a rendelkezésre álló erőforrások felhasználásának javításában, és abban, hogy megalapozottabb döntések szülessenek;

11. felhívja a Bizottságot, hogy növelje a biológiai sokféleségnek és az ökoszisztémáknak a gazdasági ügyekben betöltött szerepét a zöld gazdaságra való áttérés érdekében; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy erősítse meg az európai szemeszter környezetbarátabbá tétele érdekében vállalt intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség átfogó társadalmi felelősség, amely nem függhet kizárólag a közpénzekről;
12. úgy véli, hogy a biológiai sokféleség gazdasági értékének meg kell jelennie a döntéshozatali irányító mutatókban – anélkül, hogy azok a biológiai sokféleség áruba bocsátásához vezetnének – és a GDP-n túlmutató jelzőszámokban; meggyőződése, hogy ez támogatni fogja a fenntartható fejlesztési célok elérését is; ezzel összefüggésben kéri, hogy a biológiai sokféleség értékeit a fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó monitoringeljárás részeként következetesen építsék be a nemzeti számviteli rendszerbe;
13. hangsúlyozza, hogy az EU és a tagállamok nem teljesítették a 2010-re vonatkozó, biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégiát; felhívja a Bizottságot, hogy – mivel nem történt előrelépés a 2020-ra kitűzött, biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzések elérésével kapcsolatban – készítse két évente jelentést a Parlament számára, amelyben a Tanács és a Bizottság beszámol az aktuális helyzetről, az célok megvalósulása elmaradásának okairól és a jövőbeli megfelelésre irányuló stratégiáról;

A biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégia féléves értékelése

Kiemelt cél

14. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy késlekedés nélkül kezdjék kiemelten kezelni a 2020-ig teljesítendő célok megvalósítását; egy több érdekelt félre figyelemmel levő megközelítést szorgalmaz, és hangsúlyozza e tekintetben a tagállami, regionális és helyi szereplők, valamint maradéktalan részvételük központi szerepét; hangsúlyozza, hogy ezzel kapcsolatban kulcsfontosságú, hogy a biológiai sokféleség védelme jobban bekerüljön a köztudatba, jobb finanszírozást és nagyobb támogatást élvezzen; úgy véli, hogy a célkitűzések elérése érdekében kulcsfontosságú a megfelelő tájékoztatási politika és valamennyi érintett szereplő, köztük a társadalmi-gazdasági szereplők korai bevonása;
15. felhívja az Uniót, hogy a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elvével összhangban csökkentse a biológiai sokféleségre világszerte gyakorolt káros hatását, és szorítsa az ökoszisztémák ökológiai korlátainak megfelelő szintre azáltal, hogy eredményeket ér el a biológiai sokféleségre vonatkozó kiemelt célok és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kötelezettségvállalásainak teljesítése tekintetében; felhívja az Uniót arra is, hogy támogassa a fejlődő országokat a biológiai sokféleség megőrzését és fenntartható használatát célzó erőfeszítéseikben;

1. cél

16. elítéli, hogy a tagállamok milyen lassan haladnak az EU környezetvédelmi jogszabályainak végrehajtásával; hangsúlyozza, hogy több információra van szükség a tagállami végrehajtás helyzetével kapcsolatban;

17. hangsúlyozza, hogy a természetvédelmi irányelvek maradéktalan végrehajtása, érvényesítése és megfelelő finanszírozása alapvető feltétele a stratégia egésze sikerének és a kiemelt célok teljesítésének; a rendelkezésre álló idő rövidsége miatt felhív minden érdekelt felet, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a célok teljesítése és a széles körű támogatás érdekében;
18. sürgeti az uniós vezetőket, hogy hallgassanak arra a félmillió polgárra, akik a szigorú természetvédelmi jogszabályok megtartását és jobb végrehajtását kérték;
19. felkéri a Bizottságot, hogy a meglévő ítélkezési gyakorlattal összhangban javítson az irányelvek teljes mértékű végrehajtását és érvényesítését segítő hivatott iránymutatásokon; felkéri a Bizottságot, hogy tulajdonítson nagyobb jelentőséget a tagállamokkal és az összes érdekelt féllel, köztük a társadalmi-gazdasági szereplőkkel folytatott párbeszédnek és ösztönözze a bevált gyakorlatok megosztását;
20. elismeri, hogy a természetvédelmi irányelvek egyik fő előnye az, amilyen mértékben EU-szerte segítenek biztosítani az azonos versenyfeltételeket azáltal, hogy alapvető normát teremtenek a környezetvédelemre vonatkozóan, amelyet a közös normákra vonatkozó követelményeikkel és az egységes piac szerinti, a kölcsönös elismerés elvével összhangban minden tagállamnak tiszteletben kell tartania;
21. megjegyzi, hogy 2012-ben a Natura 2000 területek közül csupán 58% készített gazdálkodási tervet; aggályosnak tartja a végrehajtás szintjében jelentkező különbségeket; sürgeti a tagállamokat, hogy fejezzék be a szárazföldi és tengeri Natura 2000 területek kijelölését, és az érdekelttel konzultálva készítsenek gazdálkodási terveket;
22. hangsúlyozza, hogy a Natura 2000 területekkel folytatott gazdálkodás EU-szerte legalább 5,8 milliárd euróba került, ám azok évente 200–300 milliárd euró értékben járulnak hozzá a környezetvédelmi és társadalmi-gazdasági előnyökhöz; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a Natura 2000 területekkel folytatott gazdálkodás átlátható módon történjen;
23. elismeri, hogy a Natura 2000 hálózat keretében létrehozott védett tengeri területek létfontosságú mértékben járulnak majd hozzá a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv értelmében vett jó környezeti állapothoz és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos 11. aicsi célkitűzésben kitűzött, a védett parti és tengeri területekre vonatkozó 10%-os globális célkitűzés 2020-i történő megvalósításához; sajnálattal állapítja meg, hogy ez a cél még messze nem valósult meg;
24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – annak érdekében, hogy értékelni lehessen az e célok megvalósítása felé tett előrehaladást – fokozzák az élőhelyekkel és fajokkal kapcsolatos adatgyűjtést és nyomon követést, különösen ott, ahol nagyok a hiányosságok;
25. aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy még mindig nem készült tagállamonkénti részletes kimutatás a természetvédelemre fordított tényleges támogatásokról és finanszírozásról; úgy véli, hogy ez jelentős hiányossághoz vezet ismereteink terén; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy haladéktalanul azonosítsák és készítsék el a megfelelő nemzeti költségvetési tételeket;

26. megismétli a vidékfejlesztési, strukturális és halászati alapokon, valamint a tagállamok által rendelkezésre bocsátott finanszírozásokon kívüli, a Natura 2000 területek irányítására fordítandó kiegészítő uniós társfinanszírozásra irányuló korábbi kérését;
27. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a továbbiakban precízen tartsák be a természetvédelmi irányelveket; hangsúlyozza, hogy javítani kell az uniós jogszabályok betartását és azok érvényesítését, például arányos, hatékony és visszatartó erejű szankciók révén;
28. ezzel kapcsolatban további erőfeszítésekre szólít fel a madarak illegális leölésének, csapdába ejtésének és kereskedelmének beszüntetése érdekében, és az ebből eredő helyi konfliktusok csökkentése céljából; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki új eszközöket a Natura 2000 területeken folytatott illegális tevékenységek feltárására;

2. cél

29. kéri a Bizottságot, hogy 2017-ig tegyen konkrét javaslatot a környezetbarát infrastruktúra transeurópai hálózatának (TEN-G) kifejlesztésére; szorgalmazza egy, a célfajok tekintetében létrehozandó európai vadátjárókra vonatkozó stratégia tagállamokkal együtt történő kidolgozását;
30. felhívja azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy azonnal dolgozzák ki és valósítsák meg az ökoszisztéma-helyreállítás prioritásainak meghatározására szolgáló kereteket;
31. kéri a tagállamokat, hogy helyezték előtérbe azt a célt, miszerint a romlásnak indult ökoszisztémák 15%-át 2020-ig helyre kell állítani, és használják fel a többéves pénzügyi keretben e célra rendelkezésre álló előirányzatokat; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő iránymutatásokat arra vonatkozóan, hogy hogyan használandók fel ezek az előirányzatok a romlásnak indult ökoszisztémák helyreállítására és általában véve a biológiai sokféleség védelmére;
32. felhívja a figyelmet a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás nagy jelentőségére e célok elérésével kapcsolatban, valamint arra, hogy fenntartható megoldásokat kell kialakítani a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás számára;
33. elismeri a légszennyezés biológiai sokféleségre és ökoszisztéma-szolgáltatásokra kifejtett negatív hatását, hiszen a természetes ökoszisztémákra és a fajok sokféleségére nehezedő nyomás mutatói – a tápanyag-nitrogén és a savasság – kritikus mennyiségűek;
34. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a vállalkozások innovációs kapacitásának támogatása érdekében fektessenek be a biológiai sokféleségbe, különösen az ökológiai tervezés területén;

3. cél

35. megjegyzi, hogy a természetvédelem más szakpolitikai területekbe való beépítése továbbra is rendkívüli jelentőséggel bír, és hangsúlyozza a mezőgazdaság és erdőgazdálkodás ezzel összefüggő alapvető szerepét;

36. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség megőrzése kulcsfontosságú az élelmiszer- és takarmánytermesztés szempontjából, s mint ilyen, a mezőgazdasági termelők jól felfogott érdeke; hangsúlyozza a több érdekelt félre figyelemmel lévő megközelítés fontosságát, amelynek lényege, hogy aktívan bevonja és arra ösztönzi a mezőgazdasági termelőket és erdőgazdálkodókat, hogy az említett kihívásokra közösen keressenek választ;
37. emlékeztet rá, hogy a közös agrárpolitika (KAP) már rendelkezik eszközökkel az ökoszisztémák helyreállítására, megőrzésére és javítására, ilyenek például az ökológiai jelentőségű területek; rámutat, hogy a mezőgazdasághoz és erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó, többek között a Natura 2000 területeken lévő ökoszisztémák helyreállítása, megőrzése és javítása egyike az EU 6 fő vidékfejlesztési prioritásának;
38. sajnálattal állapítja meg, hogy a mezőgazdaságban nem következett be mérhető javulás a biológiai sokféleség állapotát tekintve, de elismeri, hogy egyelőre túl korai lenne a KAP reformjának tényleges hatékonyságát megítélni; üdvözli a KAP végrehajtásával kapcsolatos előrehaladás Bizottság által tervezett értékelését, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is kövessék nyomon, értékeljék és szükség esetén növeljék a közös agrárpolitika környezetbarátabbá tételét szolgáló intézkedéseket – köztük a tagállamok rugalmasságának értékelését – és a KAP keretébe illeszkedő, egyéb vonatkozó vidékfejlesztési intézkedések hatékonyságát; felkéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a közös agrárpolitika félidős értékelésében tett megállapításait;
39. felhívja a tagállamokat, hogy jobban használják ki a KAP és a kohéziós politika mezőgazdaságot és erdőgazdálkodást támogató, már meglévő eszközeit a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célok teljesítéséhez; hangsúlyozza, hogy szükség van a növénygenetikai források és a hagyományos mezőgazdasági fajták fenntartható felhasználásának előmozdítására, valamint a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás számára kialakított fenntartható megoldásokra;
40. hangsúlyozza, hogy az ökológiai jelentőségű területeknek – főszabály szerint – az olyan agroökológiai folyamatok védelmére és előmozdítására kell szolgálniuk, mint a beporzás és a talajvédelem; kéri a Bizottságot, hogy tegyen közzé adatokat azzal kapcsolatban, hogy az 1307/2013/EU rendelet hatálybalépése óta hány tagállam engedélyezi a rovarirtó szerek és műtrágyák használatát az ökológiai jelentőségű területeken;
41. felhívja a Bizottságot, hogy az átláthatóság érdekében hozza nyilvánosságra a környezetbarátabbá tételt szolgáló intézkedéseikre vonatkozó döntésekkel kapcsolatban a tagállamok által adott indokolást;
42. ragaszkodik hozzá, hogy a Bizottság és a tagállamok biztosítsák a KAP-pal kapcsolatos pénzügyi forrásoknak a környezetvédelem szempontjából káros tevékenységek támogatásától a fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok és az azokkal összefüggő biológiai sokféleség finanszírozásának támogatására történő átirányítását;
43. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országokban szükség van a mezőgazdaság biológiai sokféleségének védelmére az élelmiszerbiztonság megvalósítása érdekében; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy az élelemhez való jog kérdésével megbízott különleges ENSZ-

előadó ajánlásaival összhangban eszközöljön beruházásokat a fejlődő országok agroökológiájába;

44. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a világ erdeiben a fenntartható erdőgazdálkodást az ökológiai folyamatok, az erdők biológiai sokfélesége, valamint a termékenység biztosítása, továbbá az őslakos népek erdészeti erőforrások megőrzéséhez való jogainak tiszteletben tartása révén; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy tiltsa meg a természetes erdők irtását, óvja meg a veszélyeztetett fajokat, tiltsa be a mérgező rovarirtó szereket és a genetikailag módosított fák ültetését;
45. felszólítja a Bizottságot, hogy a biológiai sokféleségről szóló stratégiája keretében nagyobb mértékben vegye figyelembe a nagy trópusi erdős területeket, tekintetbe véve az ökoszisztémák, élőhelyek és a különösen veszélyeztetett, érzékeny fajok ottani koncentrációját, azoknak a környezeti egyensúly és az éghajlat szempontjából betöltött fontos szerepét, valamint az őslakos népek szempontjából betöltött társadalmi és kulturális funkciójukat;
46. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre erdőgazdálkodási terveket az erdei élőhelyek és fajok védettségi helyzetének javítása és az információhoz való jobb hozzáférés lehetővé tétele céljából; kéri a Bizottságot, hogy a következetesség és az összehasonlíthatóság biztosítása érdekében dolgozzon ki az erdők biológiai sokféleségével kapcsolatos információgyűjtésre vonatkozó kritériumokat és normákat;
47. rámutat arra, hogy az agroüzemanyagok iránti kereslet növekedése, valamint az agroüzemanyagok előállításának tekintetében a fejlődő országokra nehezedő nyomás erősödése az élőhelyek és az ökoszisztémák – többek között a vizes élőhelyek és az erdők – szerkezeti átalakításán és pusztulásán keresztül veszélyeztetheti a biológiai sokféleséget;
48. nyomatékosan kéri, hogy a biomassza-előállításra vonatkozó társadalmi és környezeti fenntarthatósági kritériumok képezzék szerves részét a megújuló energiáról szóló irányelvnek; kulcsfontosságúnak tartja fenntarthatósági standardok kidolgozását valamennyi ágazat számára, amelyben biomassza-felhasználásra kerülhet sor, akárcsak kritériumok kidolgozását a fenntartható erdőgazdálkodás számára annak biztosítása érdekében, hogy a bioenergia ne járuljon hozzá az éghajlatváltozáshoz, illetve ne váljon a földfoglalás vagy az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának kiváltó okává;
49. aggodalommal állapítja meg, hogy a világban elfogyasztott pálmaolaj 90%-át Indonéziában és Malajziában állítják elő, a tűzges erdők kárára, amelyeket felégetnek, hogy helyet biztosítsanak a hatalmas akác- és olajpálma-ültetvények számára; kiemeli azt a tényt, hogy a Világbank által készített tanulmány szerint Indonézia az üvegházhatású gázok tekintetében – éppen az erdőtüzek miatt – a harmadik legnagyobb kibocsátóvá vált;

4. cél

50. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat a megreformált közös halászati politika megfelelő és haladéktalan végrehajtására, a halászterületek ökoszisztémán alapuló irányítását alkalmazva, hogy érvényt szerezzenek a legnagyobb fenntartható hozam elvének, többek között a fenntartható és innovatív halászati módszerek

népszerűsítésével; hangsúlyozza a szennyezés csökkentésének fontosságát többek között a tengeri biológiai sokféleség megőrzésének és az állományok megővésének érdekében, valamint a gazdasági növekedés „kék” gazdaság révén való támogatása érdekében;

51. hangsúlyozza a tengeri ökoszisztémák és erőforrások alapvető fontosságát, mivel ezek a part menti országok fenntartható fejlődésének alapját képezik; felhívja a tagállamokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre korábbi kötelezettségvállalásaikat, és működjenek együtt a globális, regionális és nemzeti kormányzatokkal az arra irányuló törekvések és tettek mértékének jelentős megnövelésén, hogy méltányos, gazdaságilag és ökológiailag fenntartható halászatot hozzanak létre;
52. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az EU játsszon vezető szerepet az ENSZ Tengerjogi Egyezményének keretén belül egy, a szerződő államok felségterületén kívül eső tengeri területek biológiai sokféleségének megőrzésére és fenntartható felhasználására vonatkozó megállapodás létrehozásában;
53. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és harmadik országokkal együttműködve javítsa a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet végrehajtását;
54. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák tengereink környezeti minőségét azáltal, hogy a vegyi, fizikai és mikrobiológiai szennyezés csökkentését a tengeri közlekedés fenntarthatóságának optimalizálása és a – szennyezés által elkerülhetetlenül fenyegetett – biológiai sokféleség védelme révén csökkenteni kívánó projekteket hajtanak végre; ennek kapcsán emlékeztet arra, hogy a szennyvízelvezető rendszereken, a folyóvizeken, illetve a part menti hulladéklerakókon keresztül évente 12,7 millió tonna (az össztermelés 5%-a) műanyag kerül az óceánokba, és károsítja a környezetet és az egész föld biológiai sokféleségét;

5. cél

55. sürgeti a Bizottságot, hogy késedelem nélkül és az 1143/2014/EU rendelet 4. cikkével összhangban állítson össze pontos és átfogó jegyzéket azokról az idegenhonos invazív fajokról, amelyek problémát jelentenek az Unió számára, azzal a feltétellel, hogy ennek a listának nem kell meghatározott számú fajra korlátozódnia, és a célok teljesítésére irányuló, megfelelő forrásokkal támogatott, teljes és következetes végrehajtási intézkedéseket kell tartalmaznia; hangsúlyozza, hogy fontos e lista folyamatos frissítése és ehhez kapcsolódóan a fajok jelentette kockázatok értékelése annak érdekében, hogy az idegenhonos invazív fajokra vonatkozó jogszabály hathatós eszközként betölthesse szerepét;
56. felhívja a tagállamokat, hogy ratifikálják a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet ballasztvízkezeléséről szóló egyezményét, hogy megakadályozzák az idegenhonos invazív fajok tengeri és belvízi közlekedéssel való terjedését, és hozzájáruljanak a cél végrehajtásához és teljesítéséhez;
57. kéri a tagállamokat, hogy kísérik figyelemmel az egzotikus fajok területükre történő behozatalát, és tegyenek erről rendszeresen jelentést a Bizottságnak és a többi tagállamnak; kéri a veszélyeztetett fajok – főemlősök, hüllők és kételtűek – behozatalának és tartásának megszigorítását;

6. cél

58. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy 2020-ig fokozatosan szüntessék meg a környezetre káros támogatásokat, biztosítva, hogy a környezetre káros támogatások értékelése 2016-ra befejeződjön, és hogy a jelentéstételi kötelezettségeket belefoglalják a releváns uniós ágazati politikai területekbe; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes mellszélességgel támogassák és segítsék elő a körforgásos gazdaságra való átállást;
59. sürgeti azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy még a 2016 decemberében megrendezésre kerülő COP/MOP 2 előtt ratifikálják a genetikai forrásokhoz való hozzáféréséről és a használatukból származó előnyök igazságos és méltányos megosztásáról szóló Nagojai Jegyzőkönyvet;
60. emlékeztet arra, hogy az Unió világszinten jelentős mértékben hozzájárul a biológiai sokféleség csökkenése elleni küzdelemhez, és hogy a tagállamaival együtt a biológiai sokféleség megőrzését célzó források fő adományozója, továbbá a biológiai sokféleséggel kapcsolatos hivatalos fejlesztéstámogatás első számú adományozója;
61. üdvözli a Bizottság B4Life (Biológiai sokféleség az életért) elnevezésű, 2014–2020-ra vonatkozó kiemelt projektjét, ám meggyőződése, hogy az Uniónak fokoznia kell hozzájárulását a biológiai sokféleség globális csökkenésének megelőzéséhez, és felhívja az Uniót és tagállamait, hogy valósítsák meg az arra vonatkozó haidarábádi kötelezettségvállalásukat, hogy 2015-re megkésztessék a biológiai sokféleségre fordított nemzetközi pénzügyi források teljes összegét, és ezt a szintet legalább 2020-ig fenntartják;
62. hangsúlyozza, hogy a vadon élő állatokkal kapcsolatos bűncselekmények és az élőhelyek csökkenése közvetlen és jelentős fenyegetést jelent a globális biológiai sokféleségre nézve; elismeri, hogy a vadon élő állatok kereskedelmének kihagyása és a CITES egyezményben való uniós részvétellel kapcsolatos cselekvések hiánya a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégia komoly hiányossága; hangsúlyozza, hogy sürgősen összehangolt intézkedésre van szükség a vadon élő állatok jogellenes kereskedelme elleni küzdelem érdekében; kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő ambiciózus tervet a vadon élő állat- és növényfajok és a belőlük származó termékek jogellenes kereskedelmének felszámolására; és hasonló intézkedéseket kér az erdőirtás és erdőpusztulás megakadályozására;

A természetvédelmi irányelvek célravezetőségi vizsgálata

63. hangsúlyozza, hogy a természetvédelmi irányelvek nemcsak az EU-ban, hanem nemzetközileg is mérföldkövet jelentenek a természetvédelmi politikában; úgy véli, hogy tömörségüknek, koherenciájuknak és egységességüknek köszönhetően ezek a természetvédelmi irányelvek úgymond az intelligens szabályozás előfutárának tekinthetők;
64. hangsúlyozza, hogy a Natura 2000 még mindig egy viszonylag fiatal hálózat, amelynek teljes potenciálját még messze nem aknázták ki; úgy véli, hogy a természetvédelmi irányelvek továbbra is relevánsak, és hogy a végrehajtásnak azok a bevált gyakorlatai, amelyek hatékonysága bizonyított; hangsúlyozza, hogy a természetvédelmi irányelvek meglehetősen rugalmasak, többek között megengedik a

technikai és tudományos fejlettség szerinti alkalmazkodást; megjegyzi, hogy az intelligens végrehajtás és a nemzetközi együttműködés létfontosságú a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célok eléréséhez;

65. ellenzi a természetvédelmi irányelvek felülvizsgálatát, mert veszélyeztetné a biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégia végrehajtását, elhúzódó jogbizonytalanságot eredményezne és esetlegesen gyengítené a jogszabályokat, ami annak kockázatát hordozza magában, hogy romlana a jogszabályi védelem és a finanszírozás, és káros lenne a természet, az emberek és az üzleti élet számára; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a természetvédelmi irányelvek folyamatban lévő REFIT ellenőrzésének a végrehajtás javítására kell összpontosítania;
66. meggyőződése, hogy a természetvédelmi irányelvek és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégia célkitűzéseinek elérésével összefüggő bármiféle nehézség oka nem magukban a jogszabályokban keresendő, hanem elsősorban azok hiányos, eltérő és nem megfelelő végrehajtásában, továbbá más politikai területekbe való nem megfelelő és eltérő beépítésében;
67. hangsúlyozza, hogy a természetvédelmi irányelvek végrehajtásuk elősegítése érdekében meglehetősen rugalmasak, az élőhelyvédelmi irányelvben rögzítetteknek megfelelően figyelembe véve a gazdasági, társadalmi, kulturális és regionális követelményeket; mindazonáltal sürgeti a Bizottságot, hogy tegye egyértelművé ezek értelmezését és a végrehajtásra vonatkozó iránymutatásokat a problémás kérdések elakadásának elkerülése, illetve megoldásuk érdekében;
68. felhív a nagytestű ragadozók szerepének pontos felmérésére, és adott esetben kiigazító intézkedések bevezetésére annak biztosítása érdekében, hogy a biológiai sokféleség, a mezőgazdasági táj és a szálas takarmánnyal táplálkozó állatokat érintő, évszázadok óta gyakorolt, hegyi legeltetési állattartás fennmaradjon;
69. elismeri, hogy az uniós természetvédelmi jog a védett helyeken kedvező hatást gyakorol az ökoszisztémák, az élőhelyek és a fajok megőrzésére; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy a fajok és ökoszisztémák egyedülálló rezervátumait, valamint a globális és az európai biológiai sokféleség egy jelentős részét alkotó francia legkülső régiókat kihagyták ebből a jogi keretből és a sajátosságaikhoz igazított valamennyi jogszabályi keretből is; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az ezekben a régiókban a LIFE+ program által, valamint a legkülső régiókban és a tengerentúli országokban és területeken a biológiai sokféleség megőrzésének és fenntartható hasznosításának előmozdítását célzó BEST uniós kezdeményezés által finanszírozott összes projekt sikeres volt;
70. felszólítja a Bizottságot, hogy a BEST előkészítő intézkedést követően vezessen be a biológiai sokféleség finanszírozására szolgáló fenntartható mechanizmust a legkülső régiókban, valamint a tengerentúli országokban és területeken;

Az előttünk álló út: további intézkedések

71. a stratégia hibájának tartja, hogy a természetvédelmi területeken kívül eső biológiai sokféleség csökkenése hiányzik a stratégiából; arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyűjtsenek adatokat ezekre az élőhelyekre és fajokra vonatkozóan, és a helyi hatóságokkal és a civil társadalommal együttműködve dolgozzanak ki

megfelelő kereteket az élőhelyek széttöredezettiségének, valamint a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások nettó csökkenésének megelőzése érdekében;

72. úgy véli, hogy egy ilyen keretnek számos olyan kiegészítő intézkedést kell tartalmaznia, amelyek a biológiai sokféleség csökkenésének eredendő okaival foglalkoznak, és megfelelőbben építik be a biológiai sokféleséget a többek között a mezőgazdaságra, erdőszetre, halászatra, energiára és közlekedésre vonatkozó ágazati politikákba;
73. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy területi tervezési kezdeményezésekkel biztosítsák az átgondolt területhasználatot és a Natura 2000 hálózat megfelelő védelmét, óvják a szabadban található területeket, többek között annak köszönhetően, hogy a mezőgazdasági tevékenység természeti kockázatokat növelő (lavinák, sárfolyamok, földcsuszamlások) feladása helyett a legeltetést választják, és hozzák létre a vidéki és városi területek kék-zöld infrastruktúrájának összefüggő hálózatát, egyúttal teremtsék meg a gazdasági tevékenységek szükséges jogbiztonságát; felkéri a Bizottságot, hogy erre vonatkozóan készítsen áttekintést a bevált gyakorlatokról;
74. úgy véli, hogy a rendelkezésre álló erőforrások hatékonyabb és célzottabb felhasználása érdekében létfontosságú, hogy a Bizottság megállapítsa a természetitőke-finanszírozási eszköz konkrét kritériumait, amelyeknek garantálniuk kell, hogy a projektek megfelelő, kedvező és tudományosan kimutatható hatással legyenek a biológiai sokféleségre; úgy véli, hogy a LIFE projekteket össze kell kapcsolni a más programtípusokhoz, például a strukturális alapokhoz tartozó finanszírozással az erőfeszítések fokozása és a sikeres projektek EU-szerte való megismétlése, valamint a nagyobb multiplikátorhatás érdekében;
75. felszólítja a Bizottságot, hogy mélyítse el a biológiai sokféleség finanszírozásának alapok közötti megközelítését, és felszólít a különböző pénzügyi eszközök közötti jobb kapcsolat kialakítására;
76. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák az érintett ágazati politikák közötti koherenciát, hogy azok tartalmazzák a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célokat, annak biztosítása mellett, hogy a következő többéves pénzügyi keret garantálja, hogy átfogóan nézve ne következzen be csökkenés a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások szintjén;
77. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy, a természeti tőkével foglalkozó magas szintű csoportot e célok elérése érdekében, valamint hogy helyezze őket jobban a politika előterébe, és kezelje őket kiemelten;
78. sajnálja, hogy az uniós környezetvédelmi joghoz nem kapcsolódik koherens és hatékony környezeti ellenőrzés és felügyelet a környezetvédelmi jog különböző ágazatokbeli – többek között a természetvédelmi területeken történő – megsértésének feltárása és megelőzése érdekében; üdvözli a környezetvédelmi ellenőrzésre irányuló uniós keret kialakítására irányuló előkészítő munkálatokat, és felhívja a Bizottságot, hogy további késedelem nélkül álljon elő jogalkotási javaslattal;
79. hangsúlyozza az innováció, a kutatás és a fejlesztés fontosságát a természetvédelmi irányelvek céljai elérése érdekében, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy

összpontosítsanak különösen a biológiai sokféleség megőrzése és az emberi egészség és gazdasági jólét közötti kapcsolatokra, és hangolják össze az adatgyűjtési intézkedéseket; emlékeztet arra, hogy továbbra is rendkívül hiányosak az ismeretek a tengeri ökoszisztémák és a halászati erőforrások állapotával kapcsolatban; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a halászat és akvakultúra szélesebb környezetre gyakorolt hatásával kapcsolatos adatok gyűjtését és nyilvános hozzáférhetőségét;

80. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy késedelem nélkül hozzanak létre egy európai kezdeményezést a beporzókról – különös figyelmet fordítva a növényekben a kártevőkkel szemben kialakult, a méheket és más beporzókat érintő rezisztanciára – a már meglévő nemzeti politikákra támaszkodva, valamint terjesszenek elő javaslatot a talajvédelmi keretirányelvre, az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló irányelvre és a környezeti ellenőrzésre vonatkozó felülvizsgált uniós keretre vonatkozóan;
81. aggodalommal mutat rá a neonikotinoid rovarirtó szerek által a létfontosságú szolgáltatásokra – például a beporzásra és a természetes kártevő-szabályozásra – gyakorolt negatív hatásra vonatkozó tudományos bizonyítékok növekvő mennyiségére; felhívja ezért a Bizottságot, hogy tartsa fenn a neonikotinoidok használatára vonatkozó tilalmát;
82. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a biológiai sokféleségre kifejtett negatív hatások elkerülése érdekében teljes mértékben alkalmazzák az elővigyázatosság elvét a módosított élő szervezetek alkalmazásának és természetbe való kibocsátásának engedélyezése során;
83. emlékeztet arra, hogy az európai biológiai sokféleség védelmében és megerősítésében milyen fontos szerepet játszik a LIFE program, különösen a Környezetvédelem alprogram „Természet és biodiverzitás” elnevezésű területe;
84. határozottan úgy véli, hogy a környezet és az innováció kiegészítik egymást, és külön felhívja a figyelmet a természetben alapuló megoldásokra, amelyek mind gazdaságilag, mind a környezet szempontjából intelligens megoldást jelentenek többek között az éghajlatváltozás, a nyersanyaghiány, a környezetszennyezés és az antimikrobiális rezisztencia kihívásaira; felkéri a tagállamokat, hogy tegyék meg a lehető legnagyobb erőfeszítést ezek kidolgozására a Horizont 2020 keretében; felkéri a tagállamokat, hogy legyenek hatékonyabbak a biológiai sokféleség szempontjából pozitív eredményeket hozó intelligens megoldások elősegítését lehetővé tevő szabályozási mozgástér megteremtése tekintetében;
85. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség, az éghajlatváltozás és a nyersanyaghiány kérdései eredendően összefüggnek egymással; emlékeztet arra, hogy a biológiai sokféleség csökkenésének megelőzéséhez alapvetően fontos lesz az éghajlatváltozás mértékét az iparosodás előtti szinthez viszonyított 2 Celsius fokos emelkedésnél jóval alacsonyabb szinten tartani; emlékeztet ugyanakkor arra, hogy számos ökoszisztéma pufferként működik a természetes veszélyekkel szemben, és ezáltal hozzájárul az éghajlatváltozás enyhítését és az ahhoz való alkalmazkodást célzó stratégiákhoz;
86. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ezt annak biztosításával vegyék figyelembe, hogy a 2020-ra kitűzött, biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégiát teljes mértékben beépítik az új nemzetközi éghajlat-változási egyezményről

folytatott vitákkal kapcsolatos uniós álláspontba, különösen mivel az EU által finanszírozott ROBIN projekt szerint a biológiai sokféleség védelme az éghajlatváltozással kapcsolatos megoldás, hatáscsökkentés és alkalmazkodás részét képezi, kiváltképpen azért, mert a trópusi erdők a teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátás hatásainak mérséklésére irányuló potenciál 25%-át szolgáltatják;

87. felhívja a Bizottságot, hogy az általa kötött nemzetközi megállapodásokba építse be a környezettel és az éghajlatváltozással kapcsolatos kérdéseket, valamint készítsen a biológiai sokféleség védelmének és javításának lehetőségeit középpontba állító környezeti elemzéseket; hangsúlyozza, hogy fontos a kereskedelem és a beruházások liberalizációja biológiai sokféleségre gyakorolt hatásának módszeres megállapítása és értékelése; kéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon „Az egyes áruk iránti uniós keresletnek a harmadik országok biológiai sokféleségére gyakorolt negatív hatásainak meghatározása és értékelése” tanulmány megállapításait azáltal, hogy javaslatot tesz az egyes uniós gyártási és fogyasztási minták miatt a globális biológiai sokféleségben bekövetkező csökkenés elkerülése vagy minimalizálása elősegítésének lehetséges módozataira.
88. sürgeti a tagállamokat, hogy – az elővigyázatosság elve alapján és azon elv alapján, hogy megelőző intézkedéseket kell tenni, figyelembe véve a nem konvencionális szénhidrogének kiaknázása céljából történő hidraulikus repesztéssel járó kockázatokat és negatív éghajlati, környezeti és egészségügyi hatásokat, valamint a palagázzal kapcsolatos tevékenységek uniós szabályozási rendszerében azonosított joghézagokat – ne engedélyezzenek az EU-ban semmilyen új, hidraulikus repesztési tevékenységet;
89. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a 2014 októberében elfogadott guadeloupe-i ütemterv végrehajtását, és vezessék be a legkülső régiókban, valamint a tengerentúli országokban és területeken a biológiai sokféleség védelméhez szükséges eszközöket;
90. hangsúlyozza a biológiai sokféleségre vonatkozó uniós stratégia globális szerepét; felhívja a Bizottságot, hogy építse be a biológiai sokféleséggel kapcsolatos rendelkezéseket a folyamatban lévő kereskedelmi tárgyalásokba, és építse be a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzéseket az uniós kereskedelmi szakpolitikákba;

o

o o

91. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.